

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

Obsah

- 2 Misijní neděle
- 2 Misijní klubko Proseč
- 2 Vítání Betlémského světa
- 3 Misijní den v Chocni
- 3 Pozvánka na skautský ples
- 3 Pozvánka na dětský karneval
- 4 Návštěva národního ředitele PMD v MK v Proseči
- 4-5 Domluvit se není snadné
- 4-6 Strom našeho života
- 5-6 Vzpomínky
P. Josefa Čechala II.
- 7-8 Kalendář, intence
- 8 Pravidelné bohoslužby

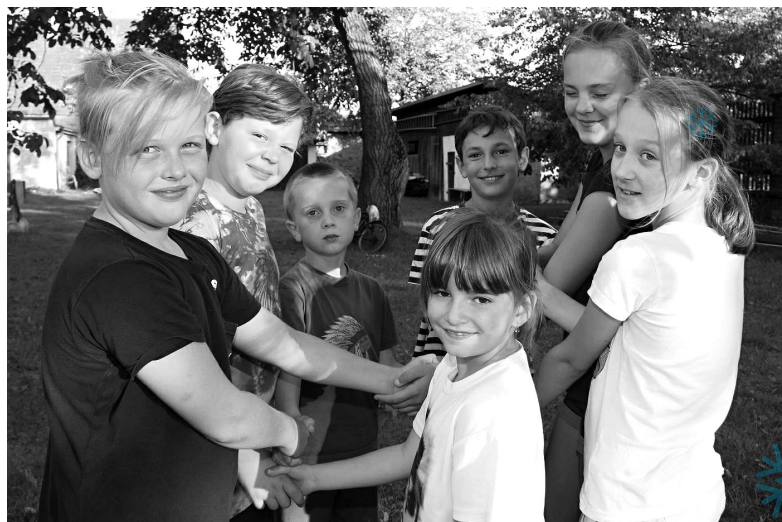

20 LET S VÁMI

**NA
ŽIVĚ**

★ **Kroupa 9.12.2018 ve 14h**
Evangelický kostel

Proseč 28.12.2018 ve 14h
★ **Kostel sv. Mikuláše**
pořádá Římskokatolická farnost Proseč

Misijní klubko Proseč - zahájení nového školního roku

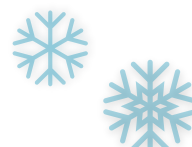
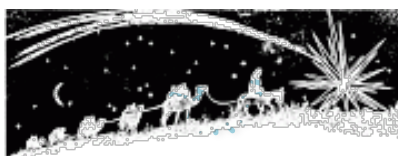
Milí přátelé,

slavností Ježíše Krista Krále jsme ukončili liturgický církevní rok. Tato oslava nám měla připomenout, že vše je a bude v jeho rukou, on jako Pán a Král je cílem lidských dějin, je cílem i našeho života. A nyní se před námi otevírá doba adventu. Tato doba je poměrně krátká, ale zato velmi intenzivní a bohatá na náměty k přemýšlení. Centrem adventu je ten, po kterém toužíme a na kterého se těšíme – je to Ježíš. Přislíbení Ježíšova příchodu a pak jeho příchod na svět, to je ta radostná zvěst, kterou bychom měli přijímat s rozechvěním i nadšením. V adventní době bychom měli každý z nás hledat svůj vztah k nadcházejícím událostem, nenechat si jen tak proplout tento čas mezi prsty. Těžko se nám to však podaří, pokud alespoň trochu neodmítneme tu překotnou nabídku vnějšího okolí, nabídku konzumního světa. Ano, vím, že maminky a babičky musí napéct nějaké to cukroví, někdo musí nakoupit dárky; a taky trochu uklidit a připravit vše potřebné na Vánoce. Ale přesto stojí za to udělat si čas na ztišení, na hledání adventního ticha, abychom pochopili to, co budeme v této době vnímat a slyšet.

Zpráva o Kristově příchodu (latinské adventus znamená příchod) vyjadřuje, že se naplnil čas. S Ježíšem z Nazareta vstoupilo do naší blízkosti něco nového, co tu dřív nebylo. S ním začal nový věk, nový den, a to pro každého z nás. Chopme se proto této příležitosti a začněme znovu. Ať je pro nás advent časem pokoje a porozumění, časem přípravy na setkání s Ním, abychom Vánoce mohli prožít v klidu se svými blízkými a radost z narozeného Pána aby nás provázela i v novém roce.

K tomu vám žehná jáhen Josef

Misijní klubko Proseč

zahájilo nový školní rok povídáním o tom, „Kdo je Misionář a co je jeho náplní“. Pomohlo nám v tom obrázkové domino vyrobené z misijního pexesa a misijní MOST. Za Modlitby jsme zahájily setkání adorací v kostele. Za Oběť si děti vyrobily misijní pokladničku na ušetřené penízky pro chudé děti. Za Službu předváděly pantomimu dobrých skutků a za Tvůrčivost vyráběly svícný na Misijní jarmark. Za každý splněný úkol dostaly jedno písmenko a v závěru postavily celý MOST 😊

za MK Marie Rejmanová

VÍTÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA 2018
SOBOTA 22. 12. OD 17:00
PROSEČSKÉ NÁMĚSTÍ U BETLÉMA

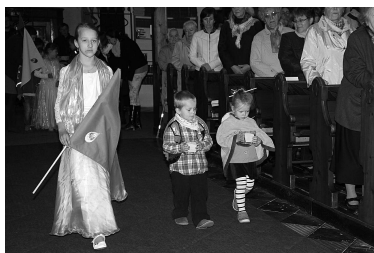
VÁNOČNÍ MINITRŽ VÝROBKŮ Z DÍLEN NAŠEHO STŘEDISKA, JEJICHŽ ZAKOUPENÍM PODPORÍTE NÁKUP TOALETNÍ ŽIDLE PRO PEČOVATELSKOU SLUŽBU PROSEČ

"To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltíla." (Jan 1,5)

Misijní neděle

Misijní činnost každého křesťana je odpovědí na trvalý Ježíšův příkaz: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu.“ (Mk 16,15) Dne 30. listopadu 2019 uběhne 100 let od vydání apoštolského listu Maximum illud, kterým chtěl dát tehdejší papež Benedikt XV. po zničujícím světovém konfliktu nový impuls misijnímu úkolu hlásat evangelium. V listu zdůrazňuje, že jediným motivem misijní činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše, šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky. Papež František klade opět důraz na tento úkol, který byl církvi svěřen, a proto si přeje, aby se v celém světě slavil říjen 2019 jako Mimořádný misijní měsíc.

Misijní klubko spolu s vámi slavilo měsíc říjen Misijní nedělí. „Pojď a pomoz nám, postavíme MOST...“, byla první slova písně, kterou děti zpívaly na úvod mše svaté. Při obětním průvodu přinášely symboly jednotlivých světadílů, kde misie pomáhají a společně jsme za ně prosili. Děvčata před požehnáním tančila tanec na píseň Tobě patří chvála, za doprovodu naší scholy. Po mši svaté byl venku pro vás nachystaný jarmark, na který děti vyráběly závěsná srdíčka z korálků a kaštanů, svícný, dřevěné křížky apod. Díky vaší štědrosti se vybralo 9.770 Kč. Peníze jsme zaslali na Papežská misijní díla dětí. Moc děkujeme, že nám pomáháte v této službě sloužit druhým.

Za MK Marie Rejmanová

Misijní den v Chocni

Římskokatolická farnost Choceň ve spolupráci s Papežskými misijními díly uspořádala v sobotu 22. 9. 2018 Misijní den. I naše prosečské klubko se ho zúčastnilo.

V 10 hod zahájil program kameraman Martin Rýznar vyprávěním a promítáním fotografií o misijní cestě do Tanzanie. Následovalo poselství papeže Františka, fotbalový turnaj o putovní pohár, hry pro děti ve všech kontinentech, misijní výtvarné dílny a skupina historického šermu Balestra. Celodenní bohatý program vyvrcholil v 15 hod. mší svatou, při které proběhl obřad přijetí dětí do Papežského misijního díla dětí. Naše děvčata během mše svaté zatancovala liturgické tanečky na Misijní hymnu a píseň Tobě patří chvála.

Během celého dne byl připraven velký Misijní jarmark, vytvořený z příspěvků jednotlivých klubek. Mohly jsme tak podpořit projekty PMD a vzájemně se inspirovat různorodými výrobky.

Za MK Marie Rejmanová

Hříšný Tanec

COMBO 2

SOKOLOVNA PROSEČ

16. 2. 2019 - 20:00

VSTUPNÉ 100 Kč

VSTUP VE SPOLEČENSKÉM
NEBO TEMATICKÉM
OBLEČENÍ

SKAUT
Toulovec Proseč

PLES.JUNAK-PROSEC.CZ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST PROSEČ A OÚ PERÁLEC

VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

DĚTSKÝ KARNEVAL

V SOBOTU 23. ÚNORA 2019 VE 14:30 HODIN
V PERÁLCI „NA SÁLE“

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ A DOPĚLÍ V MASCE VÍTÁNÍ :-))

MOŽNOST ZAKOUPENÍ OBČERŠENÍ V MÍSTNÍM POHOSTINSTVÍ

Návštěva národního ředitele PMD v MK v Proseči

Misijní klubko v Proseči navštívil 9.11. národní ředitel PMD Leoš Halbrštát se svojí ženou, diecézní ředitelkou PMD pro královéhradeckou diecézi Bronislavou Halbrštátovou. Setkání jsme zahájili adorací v kostele, kde jsme společně Pána chválili, prosili a děkovali mu. Poté jsme se přesunuli na faru, kde pro nás měli bohatý program naši hosté 😊. Prostřednictvím fotografií, videí a vyprávění jsme se přesunuli do Tanzanie a Bangladéše. Zjistili jsme nejen, jak zde místní lidé žijí, ale také jak misie pomáhají. Viděli jsme radost dětí, které dostaly obrázky od nás dětí z České republiky. Viděli jsme školu, na kterou jsme přispěli a která byla postavena z darů skrze projekty papežských misii. Děti měly možnost vyzkoušet si oblečení a doplňky, které se nosí v Bangladéši a zahrát na si na hudební nástroje ze Zambie. Setkání jsme zakončili Misijní modlitbou a vrátili jsme se domů obohaceni misijním duchem a povzbuzením k další misijní činnosti. 😊

Za MK Marie Rejmanová

Strom našeho života

Dva obrazy úplně shodné, malované na dřevěné desce, jeden je v chrámu Páně na hoře sv. Kateřiny v Egyptě a ten druhý přesně takový v kapli sv. Kříže na hradě Karlštejně u nás v Čechách. Nevím přesně odkud oba pocházejí, ale mluví k nám jasným a srozumitelným jazykem a nutí nás k přemýšlení nad nimi.

Znázorňují krásný vzrostlý, ba až mohutný strom i s kořeny, které dávají tomu vzácnému stromu všechnu svoji sílu. A tím stromem postupuje obraz Pána Ježíše, osvětlen je shora světlem Boha Otce a provází ho vánek Ducha Svatého. Na bohatých větvích je plno zdravých jarních pupenů, které čekají jen na příznivé počasí, aby se rozpukly a mohly růst. Vidím v nich všechny malé děti, které se mají narodit a růst tak ke slávě Boží. Avšak kolik těch pupenů je násilně zničeno, aby třeba rodičům nepřekážely a nemuseli se v něčem omezit.

Dále jsou tam květy, které se pro-

Domluvit se není snadné

V pátek 19.10. se na faře v Proseči uskutečnila druhá přednáška manželů Imlaufových. Farní sál opět zaplnily manželské páry do posledního místečka. Téma „Komunikace mezi manželi“ přinášelo mnoho podnětů k zamyšlení. Na závěr dostali účastníci několik bodů k sebereflexi. Jsou velmi praktické a mohou dobře posloužit i mnoha dalším, kdo se nemohli setkání zúčastnit.

Domluvit se jasně a efektivně s členy vlastní rodiny je samozřejmost jen zdánlivá. Ve skutečnosti je to úkol hodný celých mužů i žen. Pomocníky v tomto náročném úkolu jsou následující zásady. (Převzato z časopisu *Rodina a škola*, PhDr. Tomáš Novák)

Mluvit za sebe:

„Já chci...“, „Udělám to tak a tak...“. Podobná sdělení jsou daleko přesvědčivější než rádoby nedirektivní napovídání chytrému. Výroky typu: „Mělo by se...“, „Každý přece ví, že...“, „Snad je normální, když...“, neformulují jasné stanovisko, odvolávají se na neosobní autority a vyvolávají napětí. Když někomu sdělíme, že je normální něco, co on nedělá, zároveň mu tím naznačíme, že on sám je nenormální.

Nevytahovat staré odbyté věci:

Nejvhodnější je hovořit o záležitostech aktuálních, probíhajících teď a nyní. Pokud se zaměříme na věci staré, dávno minulé, stěží se domluvíme.

Požadovat, ale vyhnout se hodnocení:

Ledacos žádat můžeme, ba dokonce musíme. Netřeba však k tomu dodávat hodnotící soudy typu: „To je snad mé přirozené právo.“ „Je trapné, že si o to musím říkat.“ „Nechápu proč to zrovna u nás není považová-

váno za samozřejmost!“ Stručně řečeno — řeším problém dejme tomu neuklizeného dětského pokoje, ne morálky, nebo toho, co je, či není samozřejmé.

Žádné řečnické otázky:

„Myslíš, že to je normální?“ „Copak jsme v Kocourkově?“ „Co myslíš, že by se stalo, kdybych v tvém věku takhle odpověděla svému otci?“ Otázky jsou přijatelné, pokud je klademe ve snaze skutečně znát názor.

Výčitky nic neřeší:

Když si „zavýčítáme“, možná se nám poněkud uleví, ale je to vše. Problém se výčitkami menší nestane. K dobrému se nic obvykle nezmění.

Mentorování zatvrzuje:

Většina lidí naopak reaguje na mentorský „vychovatelský“ tón záporně. Buď udělá schválně něco jiného, než chceme, nebo sklouzne do naprosté pasivity a dělá jen to, co řekneme a ani o kapku víc.

Kategorická tvrzení vážít na lékárenských vahách:

Slova jako: „vždycky“, „nikdy“, „stále“, „pořád“, „všichni“, „nikdo“ a slovní spojení „na sto procent“, „tisíckrát jsem řekl“ mají smysl, pokud skutečně odpovídají pravdě. Jinak jde o slovní plevel nebo přinejmenším o problematické formulace. Obracíjí totiž pozornost od problému (to a to děláš špatně, málo, méně než druzí) k nadsazenému údaji o množství nebo frekvenci.

Pozor na silná slova:

Málo co je skutečně „tragické“, „krach“, „debakl“. Vzhledem k tomu, že naše pozitivní myšlení se projevuje přece jen jinak než v USA, lze dodat, že obdobně je málo co „famózní“, „mysteriózní“, „super“ atd. Pokud bychom si měli vybrat, pak raději přestřelili v pozitivním (super) slova smyslu, než ve sdělování negativ. Středoevropany ctí jistá komunikační ukázněnost i uměřenost... Pokud ovšem nejsou ještě v pubertě.

Podmiňující způsob nemotivuje:

Má naopak velmi malou motivační hodnotu, zvláště pokud změny svého chování podmiňujeme neurčitými a málo specifikovanými požadavky. Výrok „Až budeš mít v pokoji vzorný pořádek, můžeš jít ven“ je stejně problematický jako šéfovo „Až budu s vyšším pracovním výkonem naprosto spokojen, můžete se ucházet o zvýšení svého platu.“ Problém spočívá v tom, že není jasně řečeno, co znamená „vzorný pořádek“ nebo „naprosto spokojen“. Otevřená pozitivní komunikace je náročná, leč úspěšná. Zřejmě se vyplatí lidi poněkud idealizovat, neboť se pak snaží vystupovat tak, aby nás neklamali.

Pro další inspiraci: [http://snoubenci.asczech.cz/](http://snoubenci.asczech.cz;);
youtube: zadat „mark gungor“

Vzpomínky P. Josefa Čechala II

Milí přátelé, pokračujeme příběhem otce Josefa, jak ho autobiograficky zachytil ve farní kronice.

Když dnes po letech vzpomínám na příchod do Proseče a na ty těžké doby, plné nejistoty, zdá se mi to všechno ponořeno do temnoty a jako bych to ani nežil. Postrkovala mě jedna povinnost za druhou, byl jsem rád, když jsem vždycky dožil konce dne. A ty dny bez radosti se kamsi propadaly bez ozvěny, ani vzpomínat není na co.

I když Proseč je jen 16 km od mého rodiště, nic jsem o ní dříve nevěděl. Poprvé jsem jí projížděl 23. 8. 1949, když jsem jel na své první místo do Litomyšle. Utkvěl mi v paměti dojem z letmého pohledu na kostel, který mi připadal jako pevnost a svými kamennými, neomítnutými zdmi působil na mne cize, chladně. Pak jsem z Litomyšle asi dvakrát jel přes Proseč domů, když jsem si koupil první motorku – Maneta – z jara r. 1950. Jenže Manet od Budislavi se už zadýchával a tak jsem raději jezdil přes Poličku – Proseč mě tehdy ničím nezaujala. Ani mi nenapadlo podívat se třeba do kostela. Stejně tak mě nechávalo chladným vyprávění paní Elišky Macháčkové, rodačky z Proseče, bydlící po provdání v Litomyšli, když občas přicházela na proboštství se svými dětmi

mění v krásné a zdravé plody lásky mezi lidmi, ale i ty květy jsou někdy zničeny a pošlapány, aby ovoce z nich bylo pro nás lidi hodně, bylo hodně velké a dobře prodejné a bylo za ně hodně peněz. A toto ovoce znázorňuje tu silnou lidskou skupinu v plné síle svého života, ale chybí mnohým z nich láska pro ty okolo sebe.

Listí tohoto stromu znázorňuje milosrdnou lásku Pána Ježíše Krista, která dodává stromu výživu a sílu a lásku ke všem lidem, které má stále tolik rád. A pak je tu krásný, silný, rovný a zdravý kmen, který nám říká: „Mám vás moc rád a chci vám stále pomáhat a budu vás držet a posilovat vás ve všech vašich nesnázích a těžkostech, protože vás mám lidi opravdu moc rád.“

A také je tu ještě krásný kořenový systém tohoto vzácného stromu. A ten je velmi proschlý a bez vláhy. To je znak stárí a starých, opuštěných lidí, kteří stále čekají, ať už doma či v domovech důchodců na alespoň jedno milé a laskavé slovo - maminko, tatínku, mám vás stále a opravdu moc rád a děkuji vám za vaši lásku, kterou jste mi celý život dávali. Doneste těm kořenům hodně často konev dobré a zdravé vody s hnojivem vaší lásky, ať se potěší jejich duše. Moc na to všichni čekají. A budou velmi šťastni i s Pánem Ježíšem na tomto krásném obraze. A vy tím naučíte vaše děti té pravé lásce k těm nejpotebnějším. A vše se vám jen v dobré obrátí, vždyť to si jen všichni mezi sebou dopředu půjčujeme. Vždyť bez zdravých kořenů našeho stromu života není ani zdravého růstu. Proto učme svoje děti lásce ke starým a opuštěným lidem, abychom jim zajistili dobrou budoucnost a ten správný pohled na svět okolo sebe. Vše ostatní je jen pomíjivé, ale láska námi žitá překoná svět.

Pane, prosíme Tě, dej nám vytrvalost žít evangeliem a pevnou vírou v Tebe. Obracím se na vás mladé, vy můžete na tomto úseku života vykonat opravdu hodně práce ku prospěchu svému i celého světa. Ve vás je budoucnost lidstva, kterou máte ve svých rukou. Máte také možnost předávat toto dobro na své nynější či nastupující děti, které se narodí, aby přinesly světu lásku a trvalý, opravdový mír. A my ostatní vám v tom chceme pomáhat stálou modlitbou za to, aby vám Pán rád a stále žehnal.

A my starší prosíme o dar rozumu, abychom dokázali uchovat si dobré

srdce plné lásky, dar tichého jazyka, který dokáže hladit a ne bořit, a štědrrou ruku, která dokáže rozdat vše i ze svého nedostatku.

A vy, moje milované a krásné všechny naše děti, když běžíte při proměňování se svými srdíčky a dary, které tak krásně nesete Pánu Ježíši a vkládáte je s opravdovou láskou do rukou jeho zástupce - pana faráře, jste velikou radostí a potěšením pro nás pro všechny.

A vy, mladí a krásní lidé, neztraťte nikdy ten elán svých dětí. Držte se a nikdy neztraťte svoji opravdovou a pevnou víru, se kterou lehce překonáte všechny zlé nástrahy tohoto světa. Jste naši nadějí a my se na vás spoléháme a vyprošujeme vám hodně síly a pomoci u našeho Pána.

A my staří se s důvěrou v Pána za vás budeme vytrvale a upřímně modlit a vám vyprošovat hodně odvahy a síly, aby se vám to vše povedlo.

Moc vás všechny objímám a tisknu vás všechny s velikou láskou na své srdce.

A všem našim sestrám i bratrům i panu faráři přeji, aby nás měl Pán Bůh stále opravdu rád a také abychom si to pozitivě zasloužili.

Končím básní Josefa Kinara:

*A tak spolu jdeme
živí, mrtví, nezrození,
nekonečná pokolení,
nekonečný život náš,
na němž můžem růst i kvést
a vždy čestně držet stráž.*

S.P.

a vzpomínávala na svou zbožnou Proseč a předobrého jejich pana děkana Jeřábka, kterému pomáhala se svým manželem, ona psala křestní listy a pan Macháček jezdil s panem děkanem jako jeho šofér, staral se o údržbu jeho auta a pracoval na farské zahrádce. Pan děkan byl nemocný na srdce – měl dovoleno tehdy dost vzácnou věc: že se totiž mohl v neděli před mši sv. napít černé kávy, aby vydržel nedělní nápor, od srdce dostal trombosu a v Litomyšli mu museli uříznout nohu. Poslouchal jsem několikrát ten horor jako z velké dálky a ani ve snu mi nenapadlo, že bych jednou měl pokračovat po něm na prosečské liše.

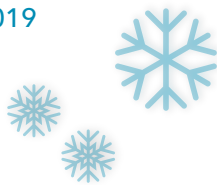
Dříve než sama Proseč okouzila mě okolní krajina při dvou příležitostech v roce čtyřicátém devátém a padesátém.

Kolega P. Karel Veselý, kaplan v Žlunicích, rodák litomyšlský, trávil od dětství nějaký týden prázdnin vždy na Pasekách u Vondrů. V padesátém roce, tuším, nemohl, ale vyprosil si aspoň na proboštství auto a šoféra a vyjeli jsme si trochu po Vysočině. Když jsme se už pozdě večer vraceli, chtěl, abychom z Borové jeli přes „jeho“ Paseky. Byl překrásný letní večer a svítíl úplněk v kouzelných mracích, že jsme samoděk zastavili u lesa ve Svaté Kateřině a nemohli se vynadívát. Mnohokrát jsem jel později tou cestou, mnohokrát se na tom místě zastavoval, vzpomínal, ale už nikdy to nebyla tak podmanivá chvíle. A přece jsem ji chtěl znovu zažít a než jsem přijel do Proseče, často jsem toužil rozjet se na Sv. Kateřinu, jenže nebyl nikdy čas. Když jsem se octl prvně na Pasekách, měl jsem dojem konce světa a jakési dosud neporušenosti. Všechno bylo zelené, voněly louky s vysokou travou a nad vším šumělo něco z pradávného ticha. Silnice z Pasek do Proseče byla v bídném stavu, rozježděná, prašná, leckterý domek ještě na pasecké ulici nestál, ale všechno tvořilo v prvním dojmu jeden celek, který dýchal něčím, co možná na některých obrazech zachytil prosečský malíř-samouk pan Hloušek. Ani z tohoto prvního dojmu se mi pak po příchodu do Proseče mnoho neopakovalo. Ale pořád to nosím rád v sobě, i když už vidím jinak. Brzy po tomto výletu byl jsem přeložen do Hradce Králové jako administrátor katedrály sv. Ducha, kde byl zatčen Dr. Josef Doležal a přeložen kaplan P. Eduard Seidl, kde se vůbec všechno měnilo. Telegram mě zastihl doma ve Svatce, když jsem byl s P. Karlem Veselým na dalším krátkém prázdninovém výletu – na kolách na Devíti skalách. Tím končil můj první „medový“ kněžský rok. Nebyl ani medový ani růžový. Byl zcela jiný, než jsem si vždy představoval. A při prožívání „toho jiného“, drsné reality života, dostal jsem se tehdy také do blízkosti Proseče.

Prvních šest týdnů mého kaplanování v Litomyšli uběhlo vpravdě idylicky. Prostředí na proboštství připomínalo trochu život někde na zámku za starých dob, ovšem to byl jen povrch věci. Některé pokoje, patřící panu proboštu Durkovi, rodáku z Rychnova u Proseče a mému

předchůdci P. Waltru Markovi, byly zapečetěny od pokusu o zatčení P. Marka. P. Marek totiž unikl zatčení útěkem – nyní žije kdesi v Německu. Pan probošt, který byl asi v této souvislosti zajištěn kvůli svému kaplanovi, byl sice při mém nástupu již opět na svobodě, ale žil u svých sester v Praze-Černožicích – do Litomyšle se již více nevrátil. Místo něho vedl duchovní správu druhý kaplan P. Rudolf Seidl, člověk jak dobrá hodina, velice oblíbený u všech. Ten mně také dělal představeného, i když administrátorem nebyl jmenován, ten mě učil prvním krůčkům v duchovní správě. Obdivoval jsem jej v lecčems, zvlášť při kázání. Mně kázání nešlo, nemohl jsem za celý týden dát nic dohromady, nemohl jsem se něčemu naučit nazpaměť, takže jsem z toho býval zoufalý a první radostný pocit z krásného přivítání na proboštství od družiček s květinami a veršíky a v kostele od P. Seidla ve zvláštní promluvě o kněžství se zakrátko proměnil v bolestný pocit neschopnosti. P. Seidl byl lidový kněz, já se spíš lidí bál. Vděčím mu za to, že mě bral s sebou, když jel zaopatřovat nemocné – a tam se zaopatřovalo často – i když křtil v proboštské zákristii nebo v nemocnici. Tu nemocnici mi světil, střídal jsem se tam na mši svatě s panem rektorem piaristické koleje P. Ambrožem Štríteským. Tam jsem také 6. 9. po mši sv. sám poprvé zaopatřoval nemocného listonoše z Dolního Újezda pana Paclíka. Přišla sestřička – byly tam tehdy ctihodné sestry sv. Kříže a řekla, že je třeba zaopatřit, že mi nemocného přivede do sakristie. Rozbušilo se mi srdce jak zvon a zdálo se mi, že je mi hůře než tomu nemocnému, na kterém se mi jeho těžká záducha nezdála nijak smrtelnou. S pomocí ctihodné sestřičky jsem všechno šťastně dokončil a přežil (dědeček opravdu umřel za pár dnů – a já se mu zdráhal dát sv. pomazání, ještě že mě sestřička k tomu přiměla!), a pak jsem tam zaopatřoval spoustkrát a byly to nejkrásnější chvíle v Litomyšli, kdy jsem byl nejšťastnější. V nemocnici jsem také prvně hromadně křtil, když odcházely maminky domů. Sestřičky mě chválily, že dělám všechno pěkně, ale moc dlouho mi to trvá. Mezi prvními dětmi jsem pokřtil Františka Zelenku z Proseče, kterého jsem po příchodu do Proseče nejen vedl k prvnímu sv. přijímání, ale po všechny roky učil, připravoval k biřmování a pak oddával. Počítá mi kněžská léta.

Kalendář

ST 5.12.	Perálec:	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 7.12.	Nové Hradky:	17.00 mše sv.
SO 8.12.	Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie	Proseč: 8.00 mše sv. 9.00 Adventní duchovní obnova farností
NE 9.12.	2. neděle adventní	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
ST 12.12.	Nové Hradky:	16.00 mše sv. pro zaměstnance Charity a farnost
NE 16.12.	3. neděle adventní	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
SO 22.12.	Proseč:	7.30 rorátní mše sv.; po ní příprava vánočních stromků 14.00 předvánoční svátost smíření 17.00 vítání Betlémského světla na náměstí
NE 23.12.	4. neděle adventní	<i>bohoslužby jako obvykle</i> Nové Hradky: 14.00 předvánoční svátost smíření
PO 24.12.	Štědrý den	Proseč: 24.00 půlnoční mše sv. Nové Hradky: 22.00 půlnoční mše sv. Perálec: 16.00 vigilie Narození Páně
ÚT 25.12.	Slavnost Narození Páně	<i>bohoslužby jako v neděli</i>
ST 26.12.	Svátek sv. Štěpána	<i>bohoslužby jako v neděli</i> Proseč: 14.00 vánoční koncert skupiny Naživo
NE 30.12.	Svátek svaté rodiny	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
ÚT 1.1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie	<i>bohoslužby jako v neděli; žehnání tříkrálovým koledníkům</i>
PÁ 4.1.	Nové Hradky:	17.00 mše sv.
SO 5.1.	Tříkrálová sbírka	Chotovice: 16.30 mše sv.
NE 6.1.	Slavnost Zjevení Páně	<i>bohoslužby jako obvykle</i> Chotovice: 14.00 setkání farníků z Nových Hradů a Proseče
NE 13.1.	Svátek Křtu Páně	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
PÁ 18.1.	Chotovice:	11.00 mše sv. u sv. Josefa
SO 19.1.	Proseč:	příprava na biřmování
NE 20.1.	2. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
NE 27.1.	3. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i> Nové Hradky: 16 - 17 svátost smíření, adorace

Proseč intence a čtení

Čtení a žalmy: cyklus C

- 3.12. Za Miroslava Vobejdu, rodiče a celou rodinu.
7.12. Za Kateřinu Vichovou, manžela a celou rodinu.
9.12. Poděkování za 60 let života.
čt: manželé Taláckovi ml.
12.12. Za Miroslava Lacmana, rodiče a sestru, za živé i zemřelé z toho rodu.
13.12. Za Lucii Kučerovou, manžela, rodiče, sourozence z obojí strany a za vnuky.
14.12. Za Jana Černého, syna a celou rodinu.
15.12. Za Marii a Josefa Zelenkovy, rodiče z obojí strany a celý rod.
16.12. Za Josefa Zelenku, manželku, vnuka, zetě a manžele Morávkovy a syna.
čt: manželé Taláckovi st.
20.12. za Václava Macháčka, manželku a syna.
23.12. Za P. Dominik Javůrka.
čt: manželé Odehnalovi
24.12. **čt: Jana Nováková, Zdena Šplíchal**
25.12. Za Annu Košňarovu, manžela a syna Martina.
čt: manželé Košňaroví od křížku
26.12. **čt: Libuše Halámková**
27.12. Za Františka Baťu, manželku a dcery.
30.12. Za rodiny Roušarovy, Košňarovu a Vítovu, za dar víry. **čt: rodina Roušarova**
1.1. **čt: Eva Skalníková, Marie Višková**
4.1. Za Boží pomoc a dar víry pro děti.
6.1. **čt: děvčata Zvárov**
13.1. Za Miroslava Vobejdu, rodiče a celou rodinu.
čt: rodina Vobejdova
17.1. Za Miroslava Kříklavce a rodiče.
18.1. Za Rudolfa Vícha, manželku, dceru a celou rodinu.
20.1. Za rodinu Řebíčkovu, živé i zemřelé.
čt: rodina Řebíčková
27.1. **čt: Marie a Lucie Kulhavých**
1.2. Za Boží pomoc a dar víry pro děti.
3.2. **čt: Marie Rejmanová, Jana Drahošová**
10.2. Za Marii Roušarovu, manžela a celou rodinu.
čt: rodina Roušarova
11.2. Za Josefa a Emilii Nešetřilovy a celý rod.
17.2. **čt: Jana Hromádková, Jan Bošík**
20.2. Za dar víry pro děti a vnoučata.
21.2. Za Josefa a Emilii Povondrovou a syna Petra.
22.2. Za S.M. Kláru Javůrkovu a P. Dominika.
24.2. **čt: Marta Odehnalová, Růžena Soukalová**
28.2. Za Marii Flídrovou a Františka.

Perálec intence

- 23.12. Za Josefa a Ludmilu Postošovy, zemřelé a živé toho rodu.
24.12. Poděkování za dar víry a prosba o Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro celou rodinu.
25.12. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
26.12. Za Štěpána Šplíchala, syna Štěpána a celý rod.

Nové Hradky intence a

- 5.12. Za rodiny Tmějovy, Štěrbovy a Šplíchalovy.
7.12. Za zemřelé, kteří se provinili proti životu.
9.12. Za Marii Novotnou, manžela, vnoučata a pravnoučata. **Ž: Romana Poslušná**
12.12. Za Václava Kladivu a manželku a rodinu Škeřikovu.
16.12. Za Václava Šimka a rodiče. **Ž: Petr Poslušný**
23.12. Za Jana Pešinu, manželku a jejich děti. **Ž: Karel Vopařil**
24.12. **Ž: Michal Novák**
25.12. Za Pavla Brůnu a ochranu pro jeho rodinu.
26.12. Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovi, Novákoví a Zerzánovi. **Ž: Dáša Nováková**
30.12. Za Jana Černína, manželku a rodinu Nyklovu. **Ž: Petr Poslušný**
1.1. **Ž: Vendula Nováková**
6.1. **Ž: Romana Poslušná**
13.1. **Ž: Karel Vopařil**
20.1. **Ž: Michal Novák**
27.1. **Ž: Dáša Nováková**
3.2. **Ž: Karel Vopařil**
10.2. **Ž: Vendula Nováková**
17.2. **Ž: Petr Poslušný**
24.2. **Ž: Romana Poslušná**
3.3. **Ž: Michal Novák**
10.3. **Ž: Dáša Nováková**

- Modlitba růžence 30 min. před mší sv.
- Svátost smíření 15 min. před mší sv. a také, jak je uvedeno v kalendáři
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a

Pravidelné bohoslužby

	NE	PO	ST	ČT	PÁ	SO
Proseč:	8	8	18	8	18	18
Nové Hradky:	9.30		8			
Perálec:	11					

Časopis pro vnitřní potřebu
farností Proseč, Nové Hradky a Perálec

Duchovní správa:
P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář:
734 435 054 (PO - PÁ 11.00 - 14.30)
e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

Uzávěrka příštího vydání: 24. 2. 2019
e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz

ST 30.1.	Perálec:	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
SO 2.2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu	Chotovice: 16.30 mše sv. Proseč: 18.00 mše sv.
NE 3.2.	4. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i> Proseč: 17 - 19 svátost smíření, adorace PO 4. 2. - PÁ 8. 2. jarní prázdniny
SO 9.2.	Proseč:	příprava na biřmování
NE 10.2.	5. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
PÁ 15.2.	Chotovice:	11.00 mše sv. u sv. Josefa
NE 17.2.	6. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i>
SO 23.2.	Perálec:	dětský karneval
NE 24.2.	7. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i> Nové Hradky: 16 - 17 svátost smíření, adorace
ST 27.2.	Perálec:	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 1.3.	Nové Hradky:	17.00 mše sv.
SO 2.3.	Proseč:	příprava na biřmování Chotovice: 16.30 mše sv.
NE 3.3.	8. neděle v mezidobí	<i>bohoslužby jako obvykle</i> Proseč: 17 - 19 svátost smíření, adorace
ST 6.3.	Popeleční středa	Nové Hradky: 17.00 mše sv. s udílením popelce Proseč: 18.30 mše sv. s udílením popelce
PÁ 8.3.	Vikariátní setkání mládeže Chrudim	
NE 10.3.	1. neděle postní	<i>bohoslužby jako obvykle</i>

